

Stane Stanonik, nogometaš, smučarski skakalec in delavec v SK Alpetour

Kot veliko mladih, je tudi Stane že pred 2. vojno pričel z nogometom, ki so ga igrali v raznih skupinah med seboj. Takoj po vojni je sprva še igral nogomet v nogometni sekciji TVD Partizana, ob tem pa tudi treniral orodno telovadbo pod vodstvom Domineta Bizjaka.

Pozimi 1946 se je vključil v Partizanovo smučarsko sekcijo. Alpsko smučanje (in štamfanje) se je odvijalo na terenih »Za gradom«, skakali so pa najprej »Za Pahucom«, kmalu za tem pa že na mali skakalnici v Vincarjih, kjer je bilo treba močno zavirati, da niso končali v Sori.

Stanetov skakalni slog je bil podoben ptičjemu letu, saj je med skokom mahal z rokami.

Že leta 1950, ko je služil vojaški rok, je postal vsearmijski prvak na Jahorini pri Sarajevu. Dosegel je tudi najdaljši skok in premagal, takrat še ne slavnega muzikanta Slavka Avsenika.

Kot reprezentant JNA je nastopal na raznih tekmovanji, najlepše pa so se imeli na pripravah v Kranjski gori, kjer so imeli odlične pogoje.

Kot član TVD Partizana je skakal na raznih meddruštvenih tekmah in ker je dosegal vidne rezultate (v Ratečah, Št. Vidu in drugod), se je leta 1952 na izbirnih tekmah na 25 in 50 metrski skakalnici plasiral na državno prvenstvo Jugoslavije v Planici. Tekma je bila na 50-metrski skakalnici in v hudi konkurenci najboljših (Polda, Zalokar, Klančnik, Rogelj) je bil odličen deveti, tik za slavnim Rudijem Finžgarjem. Naslednji dan je bila še mednarodna tekma na 80 metrski skakalnici, tudi v Planici, kjer je dosegel 13. mesto.

Skakalno kariero je končal leta 1954, nato se je za krajši čas preizkusil celo kot trener hrvaškim skakalcem v Delnicah.

Ko je sprejel redno zaposlitev, je Stane postal zelo prizadeven sodelavec v domačem smučarskem klubu, skupaj s Stanetom Kemperlom in Acijem Novincem pa je bil kar precej let tudi merilec na planiških skakalnih tekmah. Stanetu Stanovniku je za dolgoletno uspešno delo v smučarskem športu SZS leta 1997 podelila plaketo bloškega smučarja.

Po intervjuju Matjaža Hafnerja s Stanetom Stanonikom zapisal Marjan Luževič, 2014